దరఖాస్తు ఫారం

[ఆంధ్రదేశపు ఒకానొక మారుమూల పల్లెటూళ్ళో పొద్దున్న పదిగంటలవేళ - దాగా బతికి ఇప్పుడిప్పుడే చితుకుతున్న సంసారి ఆదిశేషయ్యగారి భార్య సీతారామమ్మ, ఆవిడ మేనగోడలు అందరూ చిన్నమ్మా అని పిలిచే విశాలాక్షి వడ్లు దంపుతున్నారు.]

సీతా: సువ్విసువ్వన్నలారా -
సువ్వన్నలారా!
మళ్లిసువ్వన్నలార -
మా యన్నలారా!
పొద్దున్న రాముడు పాల మెల్లినాడు
ఇంటికాడ దేవివేవేమి పనులూ?—
సువ్వి—

పోట్లు అదేమిటే మా అమ్మా! అంత బలంగా పోటువేస్తే రోకలెం ఊడేను. కొంచెం సుతిమెత్తగా పోటు వెయ్యి. మరేం చేతులూడిపడిపోవు.

విశా: ఏమోనమ్మ. ఎంత బలంగా దంచినా ఏదో ఒక వంక పెట్టకుండా ఉండవుకదా.

సీతా: బాగుందేవ్. రేపు పట్నంలో మా రాజుగాడితో కాపరం పెట్టాక కూడా ఇలాగే పనిపాట్లు చేస్తావన్నమాట!

విశా: స్వర్గానికెళ్ళినా సవతిపోరు తప్పలేదని - పట్నానికెళ్ళినా ఈ దంపుళ్లు తప్పవా?

సీతా: పనిపాట్లు చేసుకొంటే తప్పేముంది? సంసారులం కావూ? సర్లే దబదబా నాలుగు పోటులు వెయ్యి. ఎసరు మరుగుతూ ఉంటుంది. ఈ పూటకి నాలుగు గింజలు తిరిగి ఉడకెయ్యాలి.

సువ్వి సువ్వన్నలారా! సువ్వన్న
లారా...
మళ్లి సువ్వన్నలారా...మాయన్న
లారా...
మంగళంపాడుతూ మేనపైపుండే
ఆడేటి బాలుడూ ఇళ్లకొచ్చేను
ఇళ్లకొచ్చిన బాల కల్లోకొచ్చేను-
సువ్వి—

పాట నువ్వూ అందుకో - ఒకర్తెనే ఎంతని పాడేది.

విశా: ఈ పాట లేవిటో నాకు రావు.

సీతా: రావంటే సరిపోతుందా ఏమిటి? నేర్చుకో.

విశా: నాకీ పాటలేం అక్కర్లేదు.

సీతా: అక్కర్లేదంటే సరిపోతుందా ఏమిటి? రేపు మా రాజుగాడితో...

విశా: ఈ పాటలు నేర్చుకోకపోతే బావకి నన్ను చేసుకోవు అంతేగా—పీడా పోయె.

సీత: ఔవ్వ, ఔవ్వ అదేంమాటే.

విశా: మరి లేకపోతే ఏమిటి? పొద్దున్న లేచింది మొదలు కళ్లాపు జల్లకపోతే, రేపు మా రాజుగాడితో కాపరం ఇలాగే చేస్తావా అంటావు. గోడకి సుడిలి, గడ్డీ మానకపోతే, రేపు మా రాజుగాడితో ఇలాగే సంసారం చక్కపెట్టుకొంటావా అంటావు. వడ్లు దంచడం నాకురాదో మొర్రో అంటే విన వాయె. చెరగడం జల్లించడం రాదంటే ససేమిరా చెవినిపెట్టవాయె. ఇలాగే నా దుంప తెంపితే నా ఎత్తు ధనం పోసినా ఈ పెళ్ళి నాకొద్దు అని మా నాన్నతో చెప్పేస్తా.

ఆరుద్ర

సీతా: సరి, సరి. ఆ. మరి ప్రేమించాను, బావనే పెళ్ళిచేసుకొంటాను అని పట్టుపట్టావే...

విశా: ఏం, ఇప్పుడుమటుకు కాదన్నానేమిటి? ఇప్పటికీ బావనే ప్రేమిస్తున్నా.

సీతా: మరీ తెగతెంపులేమిటి?

విశా: నీ కోపంత్రికం మానబోతే బావ నాకు పుస్తికట్టినా నువ్వే నాతో సంసారం చేసేటట్టున్నావ్. బావతో కాపరం చేద్దామని సంబరపడుతున్నా గాని నీతో ఎవరు వేగగలరు నా తల్లీ...

సీతా: ఎంతదానివయ్యావే మా అమ్మా.. ఏదో కాలేజీలో బుద్ధిగా చదువుకొంటున్నావ్. తక్కిన ఇంగిలీషు చదువుతున్న రంగేళీ అమ్మాయిలమల్లే కాక కుదురుగా ఉన్నావని మీ అమ్మా నాన్నా చెపితే ఏవిటో అనుకొన్నా. నువ్వూ ఇంతేనన్నమాట!

విశా: నేనూ చెడిపోయానని వేగం తేల్చుకో...

సీతా: తేల్చుకోడం ఏమిటి నా మొహం. ఎదురుగుండా అద్దముంది, మొహముంది. ఇంతకీ ముంజేతి మురుక్కి అద్దమెందుకూ? కచ్చితంగా కనబడుతూంటే.

విశా: ఏమిటమ్మ కనబడుతూంది? నేనేవిటి చెడిపోయానో చెప్పు. వింటా?

సీతా: నేను తొలిదగ్గర్నుంచి మొత్తుకొంటూనే ఉన్నా. మీ నాన్న వింటేనా ఒద్దు ఒద్దంటే ఈ ఇంగిలీషు చదువు పెట్టాడు. ఆడవాళ్ళకి అందులోకి మన లాంటి సంసార్లకి.

విశా: ఇంగ్లీషు చదువుకొన్న ప్రతిఆడదీ చెడిపోయినదే! పుట్టిబుద్ధెరిగాక కళ్ళాపులు జల్లడం చేతకాకపోతే చెడిపోయినట్లా, పాలుపితకడం తెలీకపోతే చెడిపోయినట్టా, వడ్లు దంచడం పట్టుబడకపోతే చెడిపోయినట్టా? చెడిపోటానికి ఇంగ్లీషే చదవక్కర్లా.. ఏ చదువు చదివిందని మీ మూడో తోటికోడలు.........

సీతా: నీకో దండంతల్లీ. అవేం కదిలించకు; నాది బుద్ధిపొరపాటు. మాటలు నేర్చిన కుక్క ఉస్కో అంటే ఉస్కో అందట.

విశా: నేను కుక్కనా...

సీతా: నువ్వు కాదే మా అమ్మ నేనే ఆ కుక్కని. ఇంతకీ కొంచెం సాయం చేస్తావా చెయ్యవా.

విశా: నేను చెయ్యను.

సీతా: మా అమ్మవు కాదూ? ఈపూట భోజనానికి గింజల్లేవు...రా...రెండు పోట్లేసి—

విశా: ఊరికే మాటకి మాట పెంచి నన్ను సాధించను అంటే సాయంచేస్తా!

సీతా: బుద్ధి గడ్డితిని అన్నాను. మరి మాట్లాడను రా...

(వడ్లు దంచుతున్న చప్పుడు అరనిముషం)

విశా: అత్తా...

సీతా: (మాట్లాడదు).

విశా: అత్తా...నిన్నే.

సీతా: మాట్లాడొద్దన్నావుగా...

విశా: సాధించవొద్దన్నాను గాని మాటా మంతీ ఒద్దన్నానా.

[పనివాడు వెంకాయి]

వెంకా: అమ్మగోరూ...అమ్మగోరూ...

సీతా: అక్కడే అక్కడే.. అక్కడే ఉండరా.. మడిగట్టుకు ఒడ్లు దంచుతూ ఉంటే...

వెం: సర్లెండి...

సీతా: సర్లెండి అని కదలవే! ఏం కర్మొచ్చిందిరా భగవంతుడా...మడీ మంటి గడ్డలూ...

విశా: వాడక్కడ నిల్చున్నంతమాత్రానే మడి తగలడిపోతుందా ఏం...ఇంతకీ మడికట్టుకు ఒడ్లు దంచడమెందుకూ?

సీతా: గడిగడిక్కి స్నానంచేసే ఓపి

కెక్కడ వచ్చింది. మళ్ళా మడికట్టుకు వంటచేసే బాధ తప్పుతుందని. ఏంరా... అంట్లపీనుగా. అలా నోరు వెళ్ళబెట్టుకు నించుంటావేం, వచ్చిన పనేదో అఘోరించు...

వెం : మరేనండి... చిన్నమ్మగోరూ... అబ్బాయిగోరికి కాఫీ కావాలంట. మరగేసి పంపమంటుండారు.

సీతా : ఈ కాఫీకో వేళాపాళా లేదా ఏమిటి. మొఖం కడుక్కోకుండా కాఫీ, మొగం కడుక్కొని కాఫీ, ఎనిమిది గంటలకి కాఫీ...

విశా : పోనీ అత్తా, కాఫీయేకదా. ఏం భాగ్యం.

సీతా : ఏం కర్మో... చెయ్యి వీల్లేదని చెప్పరా...

విశా : ఉండత్తా. ఎసరు మరుగుతున్నదన్నావుగా. నిమిషంలో కాఫీ పెట్టిఇస్తాను. ఉండరా వెంకాయి.

సీతా : అదేవిటే. మా అమ్మ. మైలపడతావటే... నువ్వుమట్టుకూ ... అరగా అరగా స్తానా లెక్కచెయ్యగలవు?

విశా : కాఫీ కలిపినంతమాత్రాన మైల పడిపోతానా ఏమిటి?

సీతా : కాదటేమరి. ఆ వెధవ దిక్కుమాలిన అప్రాచ్యపు కాఫీ పొడుం ముట్టుకొంటే స్తానం చెయ్యక్కర్లా. ఆ చేతులతోనే వంటచేస్తే దేవతార్చనకి నైవేద్యానికి సరిపోతుందా?

విశా : ఐతేసరి. నీమడికూడా దక్కముటుకుంది.

సీతా : అదేమిటే తల్లీ అదేమిటి?

విశా : ఇందాకల నువ్వు ఏటికి నీళ్ళు తెచ్చేందుకు వెళ్ళినప్పుడు ఒకసారి బావకి కాఫీ పట్టుకెళ్ళా. మళ్ళా స్తానం చెయ్యలేదు.

సీతా : అయ్యో రాతా...... నయం చెప్పావ్... లేకపోతే ఎంత ఘోరం జరిగేది.

విశా : బతికించావులే ఎలాగా మడిబియ్యం కావు. కాబట్టి వెంకాయి పెళ్లం చంద్రమ్మని కేకేస్తా. అది దంపిపోతుంది. ఒరే వెంకాయి! నీ పెళ్లాన్ని కేకేసిరా. ఈలోపున కాఫీ తయారుచేసి ఉంచుతా.

సీతా : ఏమిటో మడి మడి అని నేను వాపోవడమేగాని. ఒరే వంకాయి. వేగం రమ్మను - నీ దొరసాన్ని.

[పక్కింటి సూరయ్య, చలపతి వస్తారు.]

సూ : ఒరే బాబూ...రాజూ...

సీతా : ఏమిటి సూరయ్య బాబూ...... అలా ఒగర్చుకొంటూ వస్తున్నావ్...... కూర్చో మరేం ప్రమాదం...

చల : జరిగిందో లేదో అని తెల్సుకొందామని వచ్చాం. అదీ సంగతి.

సూ : రాజేడీ? వదినా...

సీతా : మేడమీద చదువుకొంటున్నాడు. కూర్చో...ఏమిటి గడబిడ...

సూ : ఎలా కూర్చోను వదినా...

చల : నిజమే ఎలా కూర్చోమంటారు. అదేమిటో తేలకపోతే మనసు కుదుటపడుతుందా. పడదు. అదీ సంగతి.

సీతా : ఇంతకీ...ఏమిటి సంగతి.

సూ : టెల్లిగ్రాం వొచ్చిం దొదినా... టెలిగ్రాం......ఏం పాడు కబురో అని ప్రాణాలు కొట్టుకొంటున్నాయి. రాజు చదివి చెప్తాడని.

సీతా : ఉండు కేకేస్తా......ఒరే రాజూగా......రాజూ......ఏం సూరయ్య బాబూ......మీ వెంకటరత్నం ఏవయ్యాడూ...వాడూ చదివేడుగా ఎఫ్ఫే ఇంగ్లీషు...ఇంకా టెల్లిగ్రాపులు చదివి అర్థం చెప్పేపాటి చదువుకోలేదా ఏమిటి? ఏం చలపతీ......నువ్వూ చదివేనన్నావ్. యింగ్లీషు నువ్వు చదివి చెప్పకూడదూ...

చలపతి : అఁ. ఏదో తెలుగువాళ్ళతో ఇంగ్లీషు మాట్లాడ్డం నాకొచ్చుగాని అదీ కాక టెల్లిగ్రాములు దొరల దస్తూరీలో రాస్తారు. అదీ సంగతి. నేను చెన్నాపట్టణం వెళ్లేను గనుకనా దొరల దస్తూరీ పోల్చుకోడానికి.

సూరయ్య : రాజు రాడేవమ్మా...

సీతా : దిగిరావాలా...అఁ. మీ వెంకటరత్నం కూడా చెన్నాపట్నంలో చదువుకోలేదుకదూ...అందుకేగాబోలు దొరలదస్తూరీ తెలిసుండలేదు అంతేనా...

చలపతి : అదీ సంగతి.

సూర : ఇదిగో...చలపతీ...మా వేంకటరత్నం ఇలాటి బోడి ముంకన్నర టెల్లిగ్రాములు సవాలక్షన్నర మంచినీళ్ళప్రాయంగా చదివి అరటిపండు వొలిచినట్టు అర్థం చెప్పగలడు; ఏమనుకొన్నావ్. నీలాగ బోట్లరు ముక్కల చదువు అనుకొన్నావా ...బి. య్యే. తప్పాడు.

సీతా : మరైతే...మావాడిదగ్గరికి పరిగెత్తుకొంటూ వచ్చావేంబాబూ...మీవాడిచేతే చదివించుకోలేకపోయావా.

సూర : అయనేఉంటే నాయీ బ్రాహ్మ డెందుకూ అని. మావాడు ఊళ్ళో ఉంటే ఇక్కడదాకా వస్తానా.

చలపతి : అదీ సంగతి...

సీతా : ఏం ఏఊరెళ్లాడేం...

సూర : ఉద్యోగంకోసం చెన్నాపట్టం వెళ్ళాడు. రాజురాడేం...

సీతా : వస్తాడు. మేడమెట్లన్నీ దిగాలి మరి. అయితే వెంకటరత్నం పొట్టచేత్తో పట్టుకొ...

(55-వ పేజీ చూడతంది)

కేసరి రత్నత్రయము

లోధ్ర

గర్భాశయ రోగ నివారిణి

స్త్రీలకు గలుగు ఋతుశూలం, బహిష్ఠు కాకుండుట, అకాల బహిష్ఠ, మైల జాస్తిగాను తక్కువగాను పోవుట, కుసుమ రోగము సంతాన హీనత, రక్తహీనత, మలబద్ధము, సూతికావాతము, కీళ్ళ నొప్పులు, అరికాళ్ల, అరచేతుల మంట మొదలగు స్త్రీ మర్మవ్యాధులను కుదుర్చును. లోధ్ర స్త్రీలపాలిటి వరప్రసాదము, కల్పవృక్షము, కామధేనువు, కొంగు బంగారము, రత్నఖచిత యాభరణము, కోర్కెలీష్ట ప్రదాయినియని వాడినవారు పలువిధములుగ స్తోత్రము చేయుచున్నారు.

అమృత

రక్తశుద్ధి ద్రావకము

ఇది రక్తహీనత, మలబద్ధము, అజీర్ణము, కీళ్ల నొప్పులు, సోమరితనము, మేహ వ్రణములు, సుఖసంకటములు, విస్ఫోటకము, కడుపులోమంట మొదలగు వ్యాధులను నివారించి శరీరమునకు కాంతిని ముఖమునకు తేజస్సును యిచ్చును. ఈ మేలైన యౌషధమువలన యెందరో యారోగ్యవంతులైనారు.

అర్క

సర్వజ్వర నివారిణి

ఆహార, విహారముతుబేధ దోషంబుల వలన ఆన్నాశయమునందు క్రిమికీటకములు చేరి పలువిధములైన జ్వరములు సంభవించుచున్నవి. వాతజ్వరము, పిత్తజ్వరము, కఫజ్వరము, సన్నిపాతజ్వరము మరియితర విషమజ్వరములను, కడుపులోప్లీహమను జ్వరగడ్డను కుదుర్చును. ఈ ఔషధమును పసిబిడ్డలకుగూడ యివ్వవచ్చును.

కేసరి కుటీరం లిమిటెడ్

రాయపేట : మద్రాసు-14.

తెనుగుజిల్లాలకు, నైజామునకు ఏజంట్లు:

శ్రీ సీతారాం జనరల్ స్టోర్సు

బెజవాడ. సికింద్రాబాదు.

★ దరఖాస్తు ఫారం ★

చల : అదికాదు సుబ్బన్నా. సంగతేమి టంటే...

సుబ్బ : యిలా తెండి చదివి చెప్తా.

సీతా : కోలదస్తూరీ నీకేం తెలుసు సుబ్బన్నా. చెన్నాపట్నం వెళ్ళి చదువుకొన్నావా ఏం?

సుబ్బ : యింతోటి టెలిగ్రాం చదివి చెప్పటానికి చెన్నాపట్నం వెళ్ళాలా ఏం? వైర్ — ఫిఫ్టీ — అర్జెంటు — వెంకటరత్నం.

సూ : అర్జెంటూ ఏమిటి బాబూ...... ఏమిటి అర్జెంటు? వెంకటరత్నానికేం ప్రమాదం లేదుకదా...

చల : ఏం లేదు, వైర్ అంటే, మొన్న మనం, మన చేనుచుట్టు వైరుతీగె వేద్దామనుకున్నాం కదూ... చెన్నాపట్నంలో వ్యూళ్ళ [illegible] వుంది. ఫిఫ్టీ అంటే యాభై గొలుసులు అర్జెంటుగా పంపిస్తా అని వ్రాశాడు, అది సంగతి.

సుబ్బ : తగ్గవయ్యా...... చదువుకొన్న పెద్దమనిషి తగ్గు. అదేం కాదు. సూరయ్యగారూ...యాభై రూపాయలు టెలిగ్రాం మనియార్డరు పంపమంటున్నాడు. అర్జెంటుట...

చల : మనియార్డరు అని మరి టెలిగ్రాంలో మాట లేదేం?

సుబ్బ : నీలాంటి వాడికి అది బోధపడదు ఇది దొరల దస్తూరీలే...

చల : నేను నమ్మను. సూరయ్య బాబాయి. సుబ్బన్న నన్ను వెక్కిరించడానికి ఏవో చదివాడు. రాజు రానీ, నేను చెప్పిన అర్థం, రైటో కాదో చెప్పిస్తా. ఇంగ్లీషంటే చదవలేను గాని అర్థం చెప్పలేం రాదా, మరీను...

[రాజు దిగుతూ]

రాజు : ఏమిటమ్మా......నన్ని ఊళ్ళో ఉండనిస్తావా లేదా 'రాజు...ఓ రాజుగా' అంటూ పెంకులెగరగొడుతున్నావ్...

సూ : బాబూ...రాజూ...ఈ టెలిగ్రాం కాస్తా చదివి పెడుతూ పుణ్యముంటుంది.

రాజు : ఇందుకా, [illegible] కిందికి దింపారు. కిందనే చిన్నమ్మ ఉందిగా. దాని చేత చదివించుకోలేకపోయారా...

సీతా : అది కాఫీ కాస్తున్నాదిరా ..

సుబ్బ : నేను చదివి చెప్పానుగా...

రాజు : ఇంకేం...సుబ్బన్న చదివి చెప్పాడుగా...

చల : సుబ్బన్న అంతా తప్పుల తడిక చెప్పాడు. అదీ సంగతి.

రాజు : ఏయ్...చలపతీ నీకెన్ని సార్లు చెప్పా, మా యింట్లో అడుగు పెట్టవద్దని పో...

చలప : నేను నాకోసం వచ్చానా... ఏవో సూరయ్య బాబాయికి టెలిగ్రాం వచ్చింది కొంపతీసి వెంకటరత్నం ఏ రైలుకిందో పడి అఘాయిత్యం అయినట్టు వార్త వస్తే, ఆదుకోడానికి వచ్చాను గాని.

సూర : ఎంత గుండెలు తీసేవమాట అన్నావురా...ఓరా ఓరా...

చల : ఉన్నమాట అన్నానయ్యా... యిందులో తప్పేముంది ..తంతా వేమిటి ఆఁ ఆఁ.

రాజు : తన్ను పెదనాన్నా ... వాణ్ణి తన్ను. వెంటపడు అదీ అదీ...పారిపోతున్నాడు పరిగెత్తు.

సీతా : ఏం సుబ్బన్నా. టెలిగ్రాం నిజంగానే చదివి చెప్పావా...అందులో మరేం చెడ్డవార్త లేదుకద. సూరయ్య ఇక్కడ లేడుగా...ఏదేనా అశుభం అయితే చెప్పు నేను మెల్లిగా ఆకబురు చెర వేస్తా.

రాజు : ఏమిటమ్మా ఈ వెర్రి......ఏం సుబ్బన్నా నాకేం ఉత్తరాలు లేవూ...

[విశాలాక్షి కాఫీతో]

విశా : కిందకి దిగావ్ ...యిందు కాఫీ...

సుబ్బ : యిదుగో బాబయ్యా మీకు ఉత్తరం...విశాలాక్షమ్మగారెవరు బాబూ ...మీ కేరాఫున...

విశా : ఆఁ ఆఁ...నాకే అది...

సుబ్బ : మీరుటమ్మ మీ పేరు విశాలక్షమ్మ! ఏదో చిన్నమ్మగారని వాడుకే గాని. ఇదిగో మీకు రిజిష్టర్డు ఉత్తరం సంతకం పెట్టండి.

సీతా : ఏమిటే...నీకూ ఉత్తరాలు వస్తున్నాయిటే...మా అమ్మా...కలికాలం...

రాజు : డామిట్ ...... అనుకొన్నట్టే అయింది.

విశా : ఏమిటి బావా...

రాజు : ఉద్యోగానికి కాళీలు లేవట...

సీతా : ఆఁ ఆఁ...నామీద ఒట్టుపెట్టుకొనికూడా ఉద్యోగంకోసం ప్రయత్నిస్తున్నావుట్రా...

రాజు : లేకపోతే ఈ నూతిలో కప్పలాగ పడుండమన్నావా ఏది [illegible] గొంచి ఉత్తరం నా కెటుకు [illegible]

విశా : అయినే నీకేం

రాజు : పిల్లా పోతున్న [illegible] ... కాబోయే పెళ్ళాం సంగతి సందర్భాలు తెలుసుకోవద్దూ.

విశా : అంతనమ్మకం లేనివాడివి నాతో నువ్వేం సంసారం ఈదగలవు.

రాజు : ఏదీ చూపెనీ

విశా : నేను చూపెనివ్వను.

రాజు : ఆ అలాగా అమ్మా దీన్ని పెళ్ళాడను. మీ అన్నయ్యకే విషయం ఉత్తరం రాసిపడేస్తే సుబ్బన్న యిక్కడే పట్టుకెళ్ళి మెయిలు బస్సు కందిస్తాడు.

విశా : బావా. బావా ఒడ్ న్యూస్ ...ఈ ఉత్తరంలో ఏమిటుందో చెప్పుకో ..

రాజు : ఏమిటుంటుంది. కాలేజీలో నీకు ప్రేమలేఖలు రాసిన వెంకట్రావు నువ్వు వాడి ప్రేమ కాలదన్నావని అమాంతంగా ఆత్మహత్య చేసుకొంటానని బెదిరిస్తున్నాడా..

విశా : కాదు బావా.. నాకు ఉద్యోగం అయింది.

రాజు : ఆఁ ఆఁ

సీతా : ఇదేమిటే మా అమ్మా . నీకు ఉద్యోగం ఏమిటే

విశా : అవునత్తా.. కాలేజీలో పంతులమ్మ ఉద్యోగం

సీతా : అమ్మోయమ్మోయ్.. ఎంత ఘోరమైనమాట. విన్నానే ఈ పాపం నిలువునా స్నానంచేస్తేగాని పోదు

విశా : అత్త వేగం నా పేరు చెప్పి కూడా రెండు బాల్చీలు పోసుకో ..

సీతా : కలికాలం . కలికాలం. .

రాజు : ఏయ్.. విశాలా నీకు దరఖాస్తుఫారం ఎక్కడిదీ మూడు నెలలాయి ఇక్కడే ఉంటున్నావుగా..

విశా : ఈ జన్మలో ఉద్యోగం చెయ్యనని నువ్వు మీ అమ్మమీద ఒట్టుపెట్టుకొన్నావుకదా.. నీ పేర వచ్చిన దరఖాస్తు ఫారం ఎందుకు వృథాగా పోవాలి అని నీ మిసెస్ గా అది నేను పూర్తిచేసి పంపించాను.

రాజు : అన్యాయం . అన్యాయం

విశా : ఏం నా మొగుడిగా ఉం[illegible] నీ కిష్టం లేదా. నాకు మట్టుకు నీ పెళ్ళా[illegible] ఉండేందుకిష్టమే. అన్నట్టు ఎంత [illegible] తల్లికి కొడుకువి కదా.. ఉద్యోగం చేస్తున్న ఆడదంటే నీకూ కోపం వస్తున్నాదా ఏం

రాజు : డామిట్.. పద...మరి కొంతసేపు యిక్కడుంటే కోపం వచ్చేటట్టుంది. పోయి మెయిల్ బస్సెక్కి పెళ్ళిళ్ళ రిజిష్ట్రారు దగ్గరికి ఉడాయిద్దాం... ★

కుష్ఠు ★ బొల్లి

నగరా మేహమచ్చలు, సెగ, సవాయి వ్యాధులకు, గ్యారంటీ చికిత్స, క్యాటలాగు ఉచితం. జి. వి. రెడ్డి అండ్ కో., (రిజిష్టర్డు) "భాస్కరాశ్రమము" గోపాలపురం. (తూర్పుగోదావరి)

Edited, Printed & Published by S. Sambhu Prasad at the Andhra Patrika Press, 7, Thambu Chetty St, Madras